Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Skolebladet
VORT BLAD

Nr. 11. | 15. April 1916. | 4. Aarg.

Vintersport.

Skøjteløb.

Skøjteløbet staar ikke i Alder tilbage for nogen anden Slags Idræt. Det er gennem Fund konstateret, at selv vore Forfædre i Stenalderen har opdaget, at det lod sig gøre at bevæge sig hen over Isens blanke Flade med større Hastighed end paa Landjorden. De var dog ogsaa klare over, at man i saa Tilfælde maatte have Redskaber under Fødderne, og de konstruerede derfor de første Skøjter. Disse lavedes af en Knogle, der blev slebet til med en Sten og rimeligvis bundet fast til Foden.

Denne Skøjteform holdt sig langt op i Tiden — ja, den har et enkelt Sted været i Brug til omkring Aar 1800. Den moderne Skøjte, Metalskøjten, er forholdsvis ny, idet det kun er ca. en Menneskealder siden, at den fortrængte Træskøjten, der bestod af en Fodflade af Træ, hvori der var indskruet en Staalklinge. Den første Metalskøjte var Halifaxskøjten, der dog snart blev afløst af bedre Modeller.

Det falder ikke alle Mennesker let at lære at løbe paa Skøjter. Forholdene paa Isen er jo saa vidt forskellige fra dem, der findes paa Landjorden. Dette gælder først og fremmest Bevægelsen. Gangen bestaar af en sammensat Række af Fald; man fører Kroppen forover, og for at undgaa et Fald sætter man den ene Fod frem. Saavel denne som den anden Fod vil paa Grund af Gnidningsmodstand mellem Jorden og Saalen staa stille. Ganske anderledes gaar det, hvis man vil benytte samme Taktik paa Isen. Den Fod man sætter frem, vil paa Grund af den ringe Gnidningsmodstand mellem Skøjten og Isen glide fremad, den anden af samme Grund tilbage. Resultat: Skøjterne forsøger Skilsmisse, hvad der medfører et Fald. Nej, man skal ved Hjælp af Skøjtens Kant forhindre, at den Fod, der sættes af med, glider. Har man først lært dette, kommer Resten af sig selv.

Naar man begynder at løbe paa Skøjter, vil man snart opdage — hvis man

ikke har opdaget det før — at man stoler mere paa det ene Ben end paa det andet og som Følge heraf mere benytter sig af dette. Det er dog en Uvane, man maa se at faa Bugt med hurtigst muligt, hvis man vil drive sit Skøjteløb til noget og have Fornøjelse deraf.

Kunstløb stiller ganske andre Krav til Skøjterne end det almindelige Løb. Den almindelige Skøjte med dens Mekanisme til Paaskruning kan ikke komme til at sidde saa absolut urokket, som Kunstløb fordrer det. Den er desuden ogsaa for lav. Dog maa man ikke tro, at det er bedst for en Begynder at lære paa Kunstløbsskøjter. Tværtimod, det vil altid være vanskeligere for en Begynder at lære paa saadanne.

Mange har en gal Opfattelse af, hvad Kunstløb er. De mener, at det er Kunster, der udføres paa Skøjter. Hvis det var Tilfældet, var der mange Kunstløbere. Nej, for med Rette at kunne kaldes Kunstløber maa man besidde Form og Beherskelse i stor Udstrækning. En, der udfører gänske enkelte Øvelser, men i korrekt Stil, har mere Krav paa at blive kaldt Kunstløber end en, der vel kan gøre en hel Del Krumspring, men lader Lemmerne og Kroppen skøtte sig selv.

Uden for det regelbundne staar *det frie Løb*, hvor man ikke behøver at lægge saa meget Vægt paa Figurens Renhed, men kan lade Individualitet præge sine Udførelser, naar blot man holder sig indenfor den gode Smags Grænser.

I *Hurtigløb* benyttedes i lang Tid kun den hollandske Træskøjte, indtil den norske (Hagen'ske) Model kom frem og i Løbet af ganske kort Tid fuldstændigt fortrængte „Hollænderen". Hagens Hurtigløbsskøjte bestaar af et System af tynde Metalrør, hvori der er indfalset en lang lige Klinge. Den er overordentlig spinkel og maa som Følge heraf behandles med Varsomhed. Interessen for Hurtigløb som Konkurrenceidræt stammer fra Norge, der ogsaa er det førende Land paa dette Omraade.

Skøjtesejlads har desværre ikke saa gode Forhold her i Landet, som det kunde ønskes. Som Regel har vi jo ikke snefri Is ret lang Tid ad Gangen. Men er man først kommet ud i godt Vejr, faar man ogsaa fuld Valuta for udstaaede Strabadser. Skøjterne bør være lange, lave og lige som en Mellemform mellem Kunstløbs- og Hurtigløbsskøjten. Sejlet, som er forfærdiget af Lærred, fastgøres til to Ræer af Bambus, der anbringes paa en Mast af Ask eller Fyr. Skal man mod Vinden, kan man ligesom med Skibe krydse sig frem. Det Sted, der er bedst egnet for Skøjtesejlads, er den stockholmske Skærgaard, og her kan man, naar Vejret er godt, se den blanke Flade opfyldt med Sejlere i Hobetal, ligesom store Flokke af hvide Vinterfugle.

—*n.*

Foraar.

Det astronomiske Tidspunkt for Foraarets Ankomst er allerede overskredet, men stadig er Jorden dækket med Sne. Det eneste Vidnesbyrd om bedre Dage er Solens stadig højere Stand paa Himlen. Ja, Solen kommer virkelig tilbage for at vække alt til Livet, som saa ofte før. Planterne skyder Knopper, og Sangfuglene vender tilbage igen. Det eneste, der sætter Skyer paa Udsigternes lyse Himmel er *Menneskene.* Her ser man, som saa mange andre Steder, Kam-

pen mellem Kultur og Natur. Solen vender tilbage og besejrer Mørkets dæmoniske Magter, som nu i et halvt Aar har hersket uindskrænket, den vækker alle levende Organismer op af Vinterens Døsighed, men de syndige Mennesker alene trodser denne Naturmagt. Den grusomste Krig, som Historien kan opvise, hærger vor gamle Jord og skænder i den Grad al Kultur.

I Stedet for at glædes ved Lysets Tilbagekomst søger de havesyge Mennesker nu af al Magt at ødelægge hinanden. Alle Teknikkens glimrende Fremskridt gribes med Begær som det Redskab, der skal vidne om det 20. Aarhundredes højtpriste Kultur; de gøres frugtindbringende ved at anvendes til Mordindstrumenter af den frygteligste Art. Men lykkeligvis er der maaske ogsaa ved at vise sig Tegn paa, at Menneskene gaar ind i et Foraar, som ikke staar tilbage for Foraaret i Naturen. Der er nemlig opstaaet en Fredsbevægelse, som stadig vinder mere og mere frem og bebuder, at en lykkelig Fremtid er i Vente; men sikkert vil denne kun naas gennem Blodsudgydelser, som i Raahed overgaar alt tidligere.

Den 24. Marts 1916.

Frode Nygart.

Aabent Brev

til

Hr. stud. theol. Helge Knudsen.

Kære Helge!

Du skrev i sidste Nummer af „Vor Blad“ en Artikel, hvori Du udtrykte nogle Meninger, som jeg ikke deler med Dig, og som jeg her vil gaa lidt ind paa. Du mener os det sikkert alle godt, det tvivler jeg ikke paa, men mon Du ikke for en Gangs Skyld skulde være kommet ind paa Omraader, som Du intet kender til.

Af Dine Udtalelser fremgaar tydeligt, at Du er sproglig Student, idet Du lader den matematisk-naturvidenskabelige Gymnasiast (den saakaldte „Matematiker“) fremkomme med nogle Ytringer, som en virkelig „Matematiker“ aldrig vilde tage i sin Mund. Vi skal ikke være „matematiske“ Studenter blot „for at lære matematiske Formler og fysiske og kemiske Regler“. Nej, der tager Du Fejl! Det vil sige, vi skal vel nok lære Formler, men det vigtigste for os er at studere Naturen og dens Kræfter, hvad der sikkert er ikke lidt mere interessant end at studere Oldtidens gamle Forfattere og deres forældede Livsvisdom. Hvordan kan Du egentlig faa den Idé at sammenligne Oldtiden med Nutiden?

Studiosus betyder: den ivrige, siger Du og tilføjer: ivrig efter at studere Fortidens Aandsliv og særlig det græske og latinske. Heri har Du sikkert ikke Ret. Studiosus kan man lige saa godt kalde en, der studerer Matematik eller Naturvidenskab. Hvad er desuden interessantere at studere end Naturens Liv, der rører sig overalt, baade i det store og i det smaa? Men det kan vel for Resten ikke nytte noget, at jeg giver mig til at tale med Dig om det, for Du forstaar mig vist ikke.

Naa! nu skal jeg ikke plage Dig mere, og jeg vil til Slut kun udtale Ønsket om, at Du en anden Gang vil sætte Dig lidt mere ind i det Emne, Du skriver om, end Du i dette Tilfælde har gjort.

Lev vel!

Din

mat. nat.

* * *

Vi har forelagt Helge Knudsen dette Brev og modtaget følgende Svar.

Red.

* * *

„Vort Blad"s Redaktion har bedt mig svare paa ovenstaaende Indlæg. Det er mig desværre umuligt, thi anonyme Breve bør straks gaa i Papirkurven, en anonym Artikel er der ikke noget at sige til, men et anonymt Brev! — Og i dette Tilfælde er det jo navnløst for mig.

Saa snart Hr. „mat. nat." opgiver sit Navn, skal det være mig en Fornøjelse at svare!

Helge Knudsen.

Erindring.

Onsdag den 22. Marts var en Mindedag i Skolens Historie. Fru *Skrumsager Madsen* havde nemlig denne Dag paataget sig at tale til Eleverne om Sønderjydernes Stilling under Verdenskrigen. I gribende Eksempler skildrede Fruen, hvorledes de værnepligtige Sønderjyder maa kæmpe med under de tyske Faner, som de hader værre end Pesten, og hvorledes de til det sidste bevarer deres danske Sindelag. Særlig fremhævede Fru Skrumsager Madsen Danskernes Ligegyldighed over for Situationen, og sikkert ogsaa med Rette; thi mange Danskes hele Ærgerrighed gaar kun ud paa at tjene Penge. Endvidere pointeredes „Danskernes" Modvilje mod Sønderjyllands eventuelle Indlemmelse i Danmark, og hvor ondt det gør Sønderjyderne at læse danske Aviser, som tolker denne Modvilje. Men enhver ærlig dansk Mand og Kvinde vil sikkert udbryde med Chr. Richardt:

Venner, ser paa Danmarks Kort,
ser saa aldrig I det glemmer!
til hver Plet har faaet Stemmer
klingende snart blødt, snart haardt;
til I ender med at bede:
skærme Gud vor gamle Rede,
skænke os et Danmarks Kort,
hvor alt Dansk igen er vort.

Da Foredraget var forbi, sang man med stor Pathos: „Slumrer sødt i Slesvigs Jord", og efter at begge Bestyrerne havde takket paa Skolens Vegne, sluttedes med Sangen: „Kongernes Konge". Under den dybeste Tavshed, som afspejlede de enkeltes sjælelige Tilstande, forlod man dybt bevæget og med en hjertelig Tak paa Læberne Salen, medens man for sig selv memorerede:

„Sønderjylland vundet,
det er Kampens Maal".

Frode Nygart.

Unge Piger.

Der blev ved sidste Møde i „Klubben" rettet temmelig kraftige Angreb mod, at unge Piger studerer, og jeg vil derfor tillade mig at komme med et Par forklarende Ord, som dog ikke maa opfattes som Forsvar, om Nutidens unge Damer.

Det er jo blevet Skik og Brug, at næsten de fleste unge Piger skal studere; det er egentlig forkasteligt, da Kvinderne over deres Studier, ganske glemmer deres egentlige Pligter. Men kun Studentereksamenen — lad gaa; den kan de udmærket godt tage, men saa heller ikke længere. Hvis man spurgte alle de unge Piger, som læser til Student, hvorfor de gør det, vilde man kunne dele dem i tre forskellige Klasser. For det første dem som læser af Lyst, og som sikkert ikke vil nøjes med Studentereksamenen; dernæst dem som læser, fordi deres Forældre er saaledes si-

tueret, at de ikke kan forsørge Børnene længere end til de er voksne, og saa maa disse paa en eller anden Maade se at skaffe sig en Stilling, saaledes at de kan forsørge sig selv; dette bliver ofte lettest ved Hjælp af en Studentereksamen. Endelig er der dem, som i 15-Aars Alderen ikke ved hvad de vil, og mange Forældre tager da gerne den Bestemmelse, at Døtrene skal læse til Studentereksamen, saa gaar i det mindste den Tid, og man maa haabe, at de unge Piger i Løbet af de Aar er blevet klar over, hvilken Stilling de vil vælge sig her i Livet.

Jeg indrømmer gerne, at det er en Uskik, Kvinderne er kommet ind paa med det, at de skal studere, vil være selvstændige o. s. v., men jeg synes ikke, det kan skade en ung Pige at have Studentereksamenen, da hun, naar hun har faaet den, godt kan varetage de Pligter, som nu engang her i Livet er Kvindernes.

s. n.

Til Overvejelse!

Da jeg hørte om Festkomitéens sørgelige Endeligt, faldt jeg i Tanker, og en Del Citater dukkede frem trindt omkring fra; her er nogle af dem — til Overvejelse:

T. Brahe: Dum tempus habemus, laboremus — Sic trancit gloria mundi. — Si non potes vivere, Komite, potes mori. — Ut deint vires, tamen laudanda est voluntas. — Vox populi non vox comitei. — Actio est optimum consilium. Mori cum flagitio melius est qvam vivere turpiter. — O, tempora, o mores! — Nemo vincit dromiens. — Semper ardens. — Han ingen Ting bestille gad, tilsidst han gad ej heller leve. — Qui cito aget, bis aget. — Ein Kranz ist gar viel leichter binden, als ihm ein würdig Haupt zu finden (Goethe). — Kant: Karakteristisk for Menneskene er Dumhed og et lille Anstrøg af Ondskab. — Qvousqve tandem abutere, Komite, patientia nostra? (Cic.) — Nemo felix praedicandus est, ante mortem suam. — Periculum in mora. — Suche nicht vergebne Heilung! Eurer Krankheit schwer Geheimnis Schwankt zwischen Übereilung und zwischen Versäumnis (Goethe.)

Slutningskoret i „Medeia“: Meget raader Zeus paa Olympos, meget uventet har Guder fuldbyrdet; ja det formodede tit ikke sker, mens mangt uformodet blev fremmet af Gud. — Where there is a will, there is a way. — Bestandig Frants i Tankens Glæder har drømt, han gjorde noget stort. Han glemmer, han fik intet gjort, og kræver frisk det stores Hæder (P. M. Møller). Forslag til Indskrift paa Mindestøtten over Komitéen: Baggesen:

Vandrer vær saa god,
at læse dette straks, før Regnen
det udsletter:

Her ligger endelig, trods alt sit Overmod,
I dette Selskab, for at gøre Bod,
min Fætter.

Johs Ewald: Bliv, Taare, ved at trlle!
Men du, min Cithar, stille!

Ironicus.

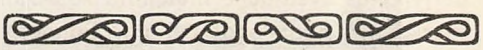

Køb hos de Handlende, der
averterer i „Vort Blad“.

Høffdings Efterfølger.

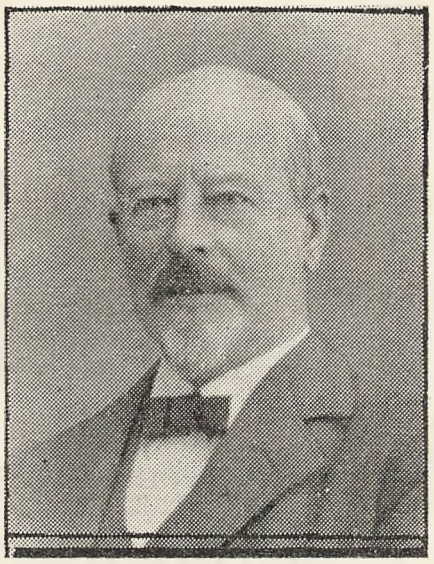

Dr Starcke.

Stor var Spændingen i akademiske Kredse, indtil Resultatet af Konkurrencen om Professoratet i Filosofi blev bekendt. Med seks Stemmer imod to indstillede Dommerkomitéen, at Dr. *Starcke* bliver Professor, og at Dr. *Kuhr* udnævnes til Docent samt overtager det første Professorat, der bliver ledig, uden at konkurrere. Dr. Starcke, som er den ældste af de fem Konkurrenter, fyldte d. 29. Marts 58 Aar.

Dommerne: Øverste Række: Skoledirektør *Niels Bang*, den svenske Professor *Efrain Liljekvist*, den norske Professor *Arne Løchen* og Professor *Dines Andersen*. Nederste Række: Professorerne *Kromann, Wilkens*, *Høffding* og *Lehmann*.

Lyngby nye Skotøjsforretning, *Bagsværdvej 4*, anbefaler sig med Lager af Herre- og Damefodtøj. — Alle Reparationer udføres ved Haandarbejde.

Joh. Olsen.

Tel f. 212.

Lyngby.

Edv Larsen.

Telf. 212.

Klaver undervisning

gives.

EDLA SCHWARTZ,

„Skovly", Kongevejen.

Kaffehandelen „Kronen", Hovedgaden

Tlf 362. *anbefales.* *M. AARØ.*

Alt til Sengeudstyr!!

Dynesatin, Dunlærred, Bolster, Sengedowlas, blegede og ublegede Stout **uden Prisforhøjelse.** — Haandklæde- og Viskedrejler i hel og halvlinnede Varer, **meget moderate Priser.**

Dowlas, Medium og Imperial, **bedste Fabrikat.**

J. H. Hillebrandt,

Lyngby. Telf. Nr. 9. Leverandør til Lotteriet.

Fodboldsstøvler - Stærke Skolestøvler - Gymnastik- og Sportsfodtøj. — Reparationer hurtigt. — Stærke Støvler.

Rafns Skotøjmagasin.

J. Mehren, Frisør- & Barbersalon, Jernbanevej 6, Lyngby.

INGER DITLEVSEN,

Bogbinderi og Papirhandel samt Skolematerielhandel anbefales.

(Lige ved Siden af Realskolen.

Tavler - Penalhuse - Salmebøger - Prospektkort - Lykønskningskort - Gravurekort, Telegrammer - Telegrammapper - Prospektkort-Album - Amatør-Album, Glansbilled-Album - Frimærke-Album - Frimærker - Samlermærke-Album, Æskepost - „Lommebog for Skoleelever"!

Knud Henriksen,

Skole- og Lærebøger, Skolemateriel.

Penkala Blyanten 1 Kr.

Bedste eksisterende Blyant.

Kaweko Fyldepennen.

Bedste eksisterende Fyldepen.

Fotografiske Artikler, Amatør-Album. Lædervarer, Luxuspost

Hovedgaden 26. Telf. 57.

Emil Clausen, Fotograf, Frederiksberggade 34, Empire Visit. mat. 2 Kr. pr Dusin. Empire Kabinet, mat. 4 Kr. pr. Dusin. — Aaben Søndage og Hverdage fra 9—7.

Lyngby Farve-, Tapet- & Materialhandel A/S.
Fotografiske Artikler.
Lyngby Hovedgade 32.
(overfor Kirken.)

Chr. Frederiksens
Skrædderforretning,
Jernbanevej 2,
anbefaler sig med Herre- og Dameskrædderi.

Køb deres Varer hos
Carl Johansen.

Christian F. Kehlet

anbefaler sig med
hjemmelavet Konfekt
Hovedgaden 43.

P. Frederiksen,

Hovedgaden 68.
Cigarer, Tobakker. Piber i stort Udvalg.

Klaverundervisning.

Ingeborg Ussing-Scharff, Villa Skrænten

Sæbe- & Parfumeforretningen Hovedgaden 7.

Festgaver købes hos
C. KLESTRUP. Urmager og Guldsmed, Telf 337

Udgivet af Elever i „Lyngby højere Almenskole". Redaktør: *Poul C. J. Larsen.*
Trykt i Nordre Birks Bogtrykkeri, Jernbanevej 25, Lyngby.